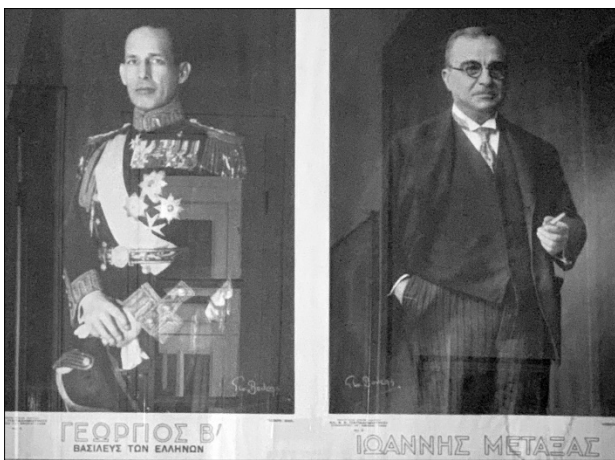

ΑΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ και ΕΘΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Μάιος του 1940

Οι Γερμανικές φάλαγγες τον Μάιο του 1940 προελαύνουν. Στις 10 εισβάλλουν στην Ολλανδία και το Βέλγιο, στην Αγγλία πέφτει η κυβέρνηση του Τσάμπερλαιν και ο Τσώρτσιλ σχηματίζει κυβέρνηση. Στην Ρουμανία παραιτείται ο Ταταρέσκου και οι Γερμανοί έχουν εξοπλίσει την Βουλγαρία. Στις 20 οι Γερμανοί βρίσκονται βαθειά μέσα στη Γαλλία, γνωστή ως Μάχη και πτώση της Γαλλίας, 10 Μαΐου- 25 Ιουνίου. Στις 22 τα γερμανικά στρατεύματα βρίσκονται μόλις 75 χιλιόμετρα έξω από το Παρίσι, όταν λίγες μέρες πριν δημοσιεύεται στην «Μικρά Εφημερίδα των Παρισίων» «Petit Journal de Paris» ένα άρθρον του Στρατηγού Π. Ε. Μπορντώ, πρώην αρχηγού της εν Ελλάδι γαλλικής στρατιωτικής αποστολής, υπό τον τίτλον: **ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ ΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΕΝΑΣ ΑΡΧΗΓΟΣ**. (βλέπε pdf). Το άρθρο που με σύντομη περιγραφή αναφέρεται στην ζωή, τον χαρακτήρα και την σταδιοδρομία του Μεταξά, προβάλλει το πρόσφατο έργο της Κυβερνήσεως και αναδημοσιεύεται σε ελληνικές εφημερίδες στις 22 Μαΐου 1940.

«Ολίγα είναι οι εξ' Αθηνών ειδήσεις. Δεν καταλαμβάνουν αύται μέγαν χώρον εις τας στήλας των εφημερίδων. Εν τούτοις κατά τα τελευταία έτη επετελέσθη εις την Ελλάδα έργον μεγίστης σημασίας. Αλλά ο άνθρωπος όστις έλαβε την απόφασιν του έργου τούτου και διηύθυνε την εκτέλεσίν του επιθυμεί και αγαπά την επιφύλαξιν και την σιωπήν. Αντιπαθεί τον θόρυβον. Ο περί ού πρόκειται πολιτικός, Ιωάννης Μεταξάς, ο πρώην στρατιωτικός είναι πρωτίστως άνθρωπος της σκέψεως, της εργασίας των πραγματοποιήσεων....

«ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ»

Ας αναφέρομεν τας πλέον προσφάτους πραγματοποιήσεις του. Είναι ακόμη χτεσιναί...Την 12ην Μαρτίου εδημοσιεύθη ο ΑΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ, ο εξαγγελθείς από το 1835 υπό του Βασιλέως Όθωνος. Την 14ην Μαρτίου 1940, παρουσία του Βασιλέως και των ανωτέρων λειτουργών του κράτους ο κος. Μεταξάς υπέμνησεν την ιστορίαν του έργου και εκήρυξεν την έναρξιν της ισχύος του.

Επίσης από 100 ετών η Ελλάς ανέμενεν τον καταρτισμόν ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ, έργον το οποίον πολλάκις ανελήφθη και το οποίον παρουσιάζει δυσκολίας εις χώραν διατελέσασα υπό Οθωμανικήν κυριαρχίαν. Η εργασία ήρχισεν αποφασιστική το 1910. Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι και τα επακολουθήσαντα γεγονότα κατόπιν των οποίων το ελληνικόν έδαφος εδιπλασιάσθη και τα σύνορα μετεβλήθησαν επεμύκνησαν την διάρκειαν της εργασίας ήτις σήμερα συνετελέσθη.Ο ΑΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ ως και το ΓΕΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ αποτελούν δύο μεγάλας πραγματοποιήσεις αι οποίαι θα μείνουν συνδεδεμένα με την σημερινήν βασιλείαν.

Ο μετρίου αναστήματος αυτός άνδρας, ευθύς, ρωμαλέος, εύσωμος απετέλει από μακρού μία των ελπίδων της χώρας. Υπήρξε αλληλοδιαδόχως ο συνεργάτης του Πρωθυπουργού Βενιζέλου και του Βασιλέως Κωνσταντίνου, Αρχηγού του στρατού. Έφθανε την κατάλληλην στιγμήν. Ο λαός του παρέσχεν όλην την εμπιστοσύνην του, αναγνωρίζων εις αυτόν τον πεφωτισμένον πατριώτην, το ακάματον εργάτην, τον ανιδιοτελή άνθρωπον....Ο κος Μεταξάς ανήκει εις εκείνους οι οποίοι δύνανται να προκαλέσουν τον φθόνον αλλά δεν έχει επικριτάς. Εις την χώραν του όλοι θα σας είπουν: Είναι Εθνικός Ευεργέτης, ανήρ εργατικός, ευθύς, δίκαιος, αποφασιστικός, θετικός.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ Κ. ΠΡΩΟΥΠΟΥΡΓΟΥ

**ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΜΠΟΡΝΤΩ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΙΣΙΝΗΝ «ΠΤΙ ΖΟΥΡΝΑΛ»**

Ἡ «Μικρὰ Ἐφημερίς» τῶν Παρισίων, δημοσιεύει τὸ κάτωθι ἀρθρον τοῦ στρατηγοῦ Π. Ε. Μπορντώ, πρώην ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Ἑλλάδι στρατιωτικῆς ἀπόστολῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἰωάννης Μεταξᾶς ἕνας πολιτικός, ἕνας Ἀρχηγός».

«Ὀλίγα εἶνε αἱ ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις. Δὲν καταλαμβάνουσιν αὐταὶ μέγαν χωρὸν εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων. Ἐν τούτοις, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπετέλεσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔργον μεγίστης σημασίας.

Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος, ὁστις ἔλαβεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἔργου τούτου καὶ διηύθυνε τὴν ἐκτέλεσίν του, ἐπιθυμεῖ καὶ ἀγαπᾷ τὴν ἐπιφύλαξιν καὶ τὴν σιωπὴν. Ἀντιπαθεῖ τὸν θόρυβον. Ὁ περὶ οὗ πρόκειται πολιτικός, Ἰωάννης Μεταξᾶς, ὁ πρώην στρατιωτικός, εἶνε πρωτίστως ἄνθρωπος τῆς σκέψεως, τῆς ἐργασίας, τῶν πραγματοποιήσεων. Ὡς ἀπλοῦς ἀκόμη ταγματάρχης, ἦτο ἤδη γνωστός εἰς ὅλους τοὺς συγχρόνους του καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς ἄνθρωπος τοῦ μέλλοντος. Οἱ σισθημοὶ τῆς σταδιοδρομίας του περιλαμβάνουσιν καὶ περιόδους ἀπραξίας. Ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ οὐδέποτε ἐγνώρισε τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ἀκριβῶς, χάρις εἰς τὴν συνεχῆ ἐπίμονον προσωπικὴν ἐργασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιέρωνε τὰς περιόδους αὐτὰς τῆς ἀπραξίας, ἐργασίαν, ἣτις περιελάμβανε ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ κρατικῶν μηχανισμοῦ, ἀπέκτησε μίαν γενικὴν μόρφωσιν, τῆς ὁποίας ἡ εὐρύτης καὶ ἡ ποικιλία καταπλήσσουν καὶ σήμερον ὅσους ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μαζί του.

ΕΝΑΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἐγεννήθη τὸ 1871. Κατάγεται ἀπὸ δια-

κεκριμένην οἰκογένειαν τῶν νήσων ἐκείνων τοῦ Ἴονίου, αἵτινες ἀπὸ τῆς ἐνώσεως τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ 1863, ἔδωσαν εἰς αὐτὴν τόσα ἀξία καὶ ἀφοσιωμένα τέκνα. Ἐξῆλθε πρῶτος τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Ἐυελπίδων, ἡ ὁποία παρέιχε βαθεῖαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν εἰς τοὺς εἰς αὐτὴν φοιτοῦντας. Σταλεὶς κατόπιν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Βερολίνου, ἐπανήλθε μετὰ τὰ πλέον ἀξιόλογα πτυχεῖα. Τὸ 1909, ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος προέβη εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ πραξικόπημα, τὸ ὁποῖον ἤνοιξεν εἰς τὴν χώραν νέαν ἐποχὴν. Τὸ ἐπόμενον ἔτος, ὁ Βενιζέλος ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν. Ὁ ταγματάρχης Μεταξᾶς διωρίσθη ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ γραφείου.

Ἐντὸς ὀλίγου, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1911, ἀφίχθη εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ γαλλικὴ στρατιωτικὴ ἀποστολὴ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἐντου καὶ μία ἀγγλικὴ ναυτικὴ τοιαύτη. Ὄταν ἐξερράγησαν οἱ Βαλκανικοὶ πόλεμοι, τὸ φθινόπωρον τοῦ 1912, ἡ Ἑλλάς εὐρέθη ἐξωπλισμένη καὶ ἔτοιμος. Ὁ Μεταξᾶς συμμετέσχεν εἰς τὰς δύο ἐκείνας ἐκστρατείας, εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἠπειρὸν καὶ τὴν Θράκην, ὡς ὑπαρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ἀρχιστρατήγου. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἦτο ἡ ψυχὴ τοῦ σπουδαίου ἐκείνου ὀργανισμοῦ.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μεγάλου Πολέμου, τὸ 1914, ἡ Ἑλλάς ἐφαίνετο ἐπιθυμοῦσα νὰ ταχθῆ ὑπὲρ τῶν Συμμάχων. Τὸ ἐπόμενον ἔτος διεξήχθησαν πάλιν διαπραγματεύσεις. Καὶ εἰς τὸν κ. Μεταξᾶν ὀφείλεται τὸ σχέδιον ἐκστρατείας κατὰ τῆς Κων) πόλεως μέσῳ Θράκης ἀντιθέτως πρὸς

ΒΛΕΠΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΙΣΙΝΗΣ „ΜΙΚΡΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ” ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ Κ. ΜΕΤΑΞΑ

(Συνέχεια εκ τής 1ης σελίδος)
έκείνους, οί οποίοι επέμενον εις τόν σχεδόν επιθέσεως μέσφ Δαρδανελίων και Καλλιπόλεως. Κατόπιν ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος απέφασκε να παραμείνη και παρέμεινε οριστικώς ούδέτερος. Έπικολούθησε δυσχερής περίοδος. Ο Μεταξάς δέν έγνώρισεν ελμή τήν ύπηρεσίαν του.

Τό 1917, όταν οί Σύμμαχοι έπεισαν τόν Βασιλέα να άποσυρθή προσωρινώς από τήν άρχήν, άπεμάκρυνον και τόν Μεταξάν από τήν Ελλάδα. Άπεσύρθη, πάντοτε ήρεμος και άξιοπρεπής. Διότι εις τήν ζωήν του συνετού αυτού ανθρώπου, ματαίως θα άνεζήτη τις πομπώδη χειρονομίαν ή μίαν τραγικήν σάσιν. Ο Μεταξάς όπήρξε πάντοτε κύριος έαυτού.

Κατά τήν έπιστροφήν του εις Αθήνας τό 1918, εδρε τήν χώραν του έμπλακείσαν εις τήν Μικρασιατικήν περιπέτειαν. Δέν όπήρξε ποτέ ύπερ τής έκστρατείας ταύτης. Από πολύ ένωρίς προείδε τήν άτυχή έκβασίν της. Η στρατιωτική του όπηρεσία είχε λήξει. Έντός όλίγου ήρχισεν ή πολιτική τοιαύτη. Η Δημοκρατία, ήτις άνεκηρύχθη τό 1924, διήρκεσε σχεδόν 12 έτη. Ταύτα άπέτέλεσαν περίοδον μαθητείας διά τόν κ. Μεταξάν, όστις έγένετο έντός όλίγου άρχηγός κόμματος μικρού μέν, αλλά τό όποιον έξετίμα πάντοτε ή Βουλή.

Η ΑΝΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ

Τόν Νοέμβριον του 1935, ο λαός έπανάφερε τήν Μοναρχίαν και ο Βασιλεύς Γεώργιος Β' έπέστρεψεν εις τās Αθήνας. Έπικολούθησε έν άκόμη έτος διασταγμών και άβεβαιότητας. Έν τέλει ο Βασιλεύς άνέθεσε τήν Αρχήν εις τόν κ. Μεταξάν και τήν 4ην Αύγουστου 1936, εκ συμφώνου με τόν Βασιλέα, ή Βουλή διελύθη και ο κ. Μεταξάς άνέλαβε προσωπικώς και έμπράκτως τήν διακυβέρνησιν τής χώρας.

Τήν 4ην παρελθόντος Αύγουστου ή 3η επέτειος έωρτάσθη εις όλην τήν Ελλάδα ύφ' ολοκλήρου του λαού με ένθουσιασμόν και λαμπρότητα πού άπετέλουν έναντι του πρωθυπουργού άπότισιν φόρου τιμής. Πράγματι ήδύνατό τις να άναιετρήση τό έργον του. Τήν έποχήν καθ' ήν ο κ. Μεταξάς άνέλαβε τήν Αρχήν, ή κατάστασις ήτο άησυχος παντού. Καμμία δυσχέρεια από τās όφειλομένας εις τās τελευταίας κρίσεις δέν είχε λυθή.

Ας αναφέρωμε τās πλέον προσφάτους πραγματοποιήσεις του. Είνε άκόμη χθεσιναι : Τήν 12ην Μαρτίου έδημοσιεύθη ο Αστικός Κώδιξ, ο έξαγγελθείς από του 1835 υπό του Βασιλέως Όθωνος. Προσωρινώς έπρόκειτο να εφαρμοσθούν οί νόμοι του Βυζαντίου. Βεβαίως είχαν θεσπισθή νομοθετικά διατάξεις και κανονισμοί άλλ' ούδέποτε είχαν πραγματοποιηθή μία πλήρης έργασία. Διαδοχικώς είχαν προτιμηθή ο Ναπολεόντειος Κώδιξ, κατόπιν ο Γερμανικός Αστικός Κώδιξ, κατόπιν ο Έλβετικός. Πλήν Αθηναίοι νομικοί όπήρξαν πάντοτε τής γνώμης, ότι έπρεπε να δημιουργηθή Έθνικός Κώδιξ όστις να είχε πρωτίστως ύπ' όψει τās ήδη ληφθέντα μέτρα. Τό έργον έπετελέσθη. Τήν 14ην Μαρτίου, παρουσία του Βασιλέως και τών άνωτέρων λειτουργών του Κράτους ο κ. Μεταξάς όπέμνησε τήν Ιστορίαν του έργου και έκήρυξε τήν Έναρξιν τής Ισχύος του.

Επίσης από 100 έτων ή Ελλάδα άνέμενε τόν καταστικμόν γενικόν κτηματολογίου, έργον τό όποιον πολλάκις άνελήφθη και τό όποιον παρουσιάζει δυσκολίας εις χώραν διατελέσασαν υπό τήν Όθωμανικήν κυριαρχίαν. Η έργασία ήρχισεν άποφασιστική τό 1910. Οί Βαλκανικοί πόλεμοι και τās έπακολούθησαντα γεγονότα κατόπιν τών όποιων τό έλληνικόν έδαφος έδιπλασιάσθη και τās σύνορα μεταβλήθέντα έπιμήκυναν τήν διάρκειαν τής έργασίας ή όποια σήμερα συντελέσθη. Ο Αστικός Κώδιξ ως και τό γενικόν κτηματολόγιον, άποτελούν δύο μεγάλας πραγματοποιήσεις, αι όποιαι θα μείνουν συνδεδεμένα με τήν σημερινήν Βασιλείαν.

Από άπόψεως έξωτερικής πολιτικής, ο κ. Μεταξάς είχε έπίσης σαφής και σταθερός. Διετήρησε και συνέσφιξε τήν μετά τής Τουρκίας συμμαχίαν, τήν πραγματοποιηθεισαν υπό του Βενιζέλου. Συνέσφιξε τήν βαλκανικήν συμμαχίαν, τήν ουσταθείσαν τό 1934. Πολλάκις προήδρευσε τών διασκεύων της.

Η διάσκεψις του Βελιγραδίου τήν 2αν και 3ην Φεβρουαρίου, κατέδειξε ότι παρά τās ραδιουργίας, τό πνεύμα τής έν λόγω συμμαχίας δέν μετεβλήθη. Τέσσαρα κράτη έπεβεβαίωσαν τήν ένωσίαν των και τήν θέλησίαν των όπως έπαγρυπνούν από κοινού διά τήν διαφύλαξιν του δικαιώματος τής ανεξαρτησίας και έδαφικής άκεραιότητος ενός έκάστου.

Χάρης εις τὰς συχνὰς ἀλλαγὰς τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ὅποια ἦσαν ἢ μίᾳ ἐντελῶς ἀντίθετος τῆς ἄλλης, οἱ νόμοι προστίθεντο ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον, ἀσφαεῖς, ἀντιφατικοί, ἀποτέλεσμα τῶν κομματικῶν παθῶν καὶ σοβαρῶς ἐπιβλαβεῖς διὰ τὸ Κράτος. Ὁ κ. Μεταξᾶς εἶχε ἰδῆ καὶ παρακολουθήσει ὅλα αὐτά. Εἶχε ἀντιμετωπίσει τὴν κατάστασιν κατὰ πρόσωπον. Δὲν ἦτο αὕτη ἀνὰ τέρρα τῆς θελήσεώς του, τῆς ἐργατικῆς του ἱκανότητος, τῆς ἐπιμονῆς του. Ὁ μετρίου ἀναστήματος αὐτὸς ἄνδρας, εὐθύς, ρωμαλέος, εὐσωμος, ἀπετέλει ἀπὸ μακροῦ μίαν τῶν ἐλπίδων τῆς χώρας. Ὑπῆρξε ἀλληλοδιαδόχως ὁ συνεργάτης τοῦ πρωθυπουργοῦ Βενιζέλου καὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ. Ἐφθανε τὴν κατάλληλον στιγμὴν. Ὁ λαὸς τοῦ παρέσχε ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην του, ἀναγνωρίζων εἰς αὐτὸν τὸν πεφωτισμένον πατριώτην, τὸν ἀκάματον ἐργάτην, τὸν ἀνιδιοτελεῖ ἄνθρωπον.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Ἐπωφελοῦμενος τῶν κομματικῶν διχονοιῶν καὶ τῆς ἀδυναμίας τῆς κυβερνητικῆς ἐξουσίας ὁ κομμουνισμὸς, ἄλλοτε ἀγνωστός εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶχε ἐπεκταθῆ καὶ ἀπέβαιεν ἐπικίνδυνος. Ἡ καταστολὴ του ἦτο δυσχερής. Δὲν ὑπῆρχον ἀρχηγοί. Ἡ σύλληψις καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις ἀρχηγῶν εἶνε εὐκόλος, δυσκολωτέρα δὲμος ἡ διάλυσις διεσκορπισμένων τοπικῶν ὀργανώσεων. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐνεργήσας μεθοδικῶς ἠνάγκασεν ὅλας τὰς ομάδας αὐτὰς ἐντὸς βραχέως χρονικοῦ διαστήματος, νὰ ὑποταγοῦν. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως παρέμενε σταθερὸς καὶ ἀνένδοτος. Ὁ κίνδυνος ἐξέλιπε. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 3 1/2 ἐτῶν τὰ ὅποια παρήλθον ἔκτοτε δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐφ' ὅλων τῶν πεδίων τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς οἱ θεσμοὶ ἠνορθώθησαν, ἐβελτιώθησαν, μετεβλήθησαν. Καὶ παντοῦ ἐπηκολούθησεν ἡ πρόοδος. Τὸν παρελθόντα Αὐγουστον καὶ Σεπτέμβριον ὅλοι οἱ κρατικοὶ ὀργανισμοί, ὅλα τὰ ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα, ὅλα τὰ δημόσια ἰδρύματα ἀπέτισαν φόρον τιμῆς εἰς τὸν κυβερνήτην, ὁστις οὐδέποτε παρέλειπε νὰ μοιρᾶσθαι μετὰ τὸν Βασιλέα τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου. Εἰς ἐκάστην συγκέντρωσιν ἐξ ἐκείνων εἰς τὰς ὁποίας ὁ κ. Μεταξᾶς λαμβάνει τὸν λόγον, οἰονδήποτε τὸ θέμα, τὸ πεδίον, ἢ εὐρύτης καὶ ἢ ἀκρίβεια τῶν γνώσεων τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἢ ἀσφαλῆς του κρίσις, προκαλοῦν τὸν θαυμασμόν.

στοῦ.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ὁ κ. Μεταξᾶς ἐδήλωσεν εἰς Θεσσαλονίκην, ὅτι οὐδεμίᾳ συστηματικῇ οὐδετερότητι συνέδεε τυπικῶς τοὺς τέσσαρας συμμάχους, ὅτι, εἰ εἰρήνη τὴν ὅποιαν ἐπεζήτην τὰ τέσσαρα κράτη ἦτο εἰρήνη ἐντιμὸς καὶ ἀξιοπρεπῆς, εἰρήνη προστατεύουσα τὴν ὑπόστασιν τῶν καὶ ἀποτελοῦσα πραγματικὴν ἐγγύησιν τῆς ἐθνικῆς τῶν ἀνεξαρτησίας.

Ἄλλωστε, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ἐν τῇ κατανοήσει τῆς ἱστορίας, γνωρίζει νὰ διακρίνῃ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀνευ ἀτομικῆς φιλοδοξίας, ὑπερασπίζονται ἀρχὰς εὐγενεῖς καὶ ἀνωτέρας, ἀπὸ ἐκείνους, ὅτινες δὲν ἐπιζητοῦν εἰμὴ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν συμφερόντων τῶν, μὲ μίαν ἀπεχθῆ τάσιν πρὸς τὸν δεσποτισμὸν καὶ τὴν καταπίεσιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ—ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ Γαλλία ἔχει πολλοὺς φίλους ἐν Ἑλλάδι. Συγκεντρώνονται εἰς ἐκάστην κατάλληλον πρὸς τοῦτο περίστασιν. Τὴν 31ην Ἰανουαρίου ὑπεγράφη ἐμπορικὴ σύμβασις. Κατ' αὐτὰς ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος καὶ τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τὰ εὐρισκόμενα ἐν Ἀθήναις, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως παρηκολούθησαν τὰς διαλέξεις τοῦ κ. Καρόλου Πικάρ, μέλους τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τὰς παραστάσεις τῆς Γαλλικῆς Κωμωδίας.

Αἱ τελευταῖαι εἶνε δὲμος πρόσφατοι. Τὸ διανοούμενον κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν, μὲ εὐχαρίστησιν παρηκολούθησε τοὺς Γάλλους ἡθοποιούς, ἰδίως διδάσκοντας ἔργα μὲ θέμα ὡς τὸ τῆς Ἀνδρουμάχης. Αἱ ἐπευφημίαι του κατέδειξαν, ὅτι ἀνεγνώριζεν ἐν αὐτοῖς πνευματικούς ἀδελφούς καὶ κατὰ τὴν κομψοτάτην ἔκφρασιν τοῦ κ. Σπ. Παππά, εἰς τὸ «Μεσσαζέ ντ' Ἀτέν»: «Εἶνε εὐνόητον τὸ ὅτι οἱ θεαταὶ ἀνεγνώρισαν χθὲς εἰς τοὺς Γάλλους ἡθοποιούς τὴν ἰδιότητα τῶν συμπολιτῶν» καὶ πολὺ φυσικὸν μετὰ τὴν δημοσίαν αὐτὴν ἀναγνώρισιν.

Ἡ Ἥρα, ἡ Ἀθηναῖα, ἡ Κύπρις διερωτῶνται ἀβέβαιαι: Προέκειται περὶ Ἀθηναίων ἢ κ. Παρισίων; Ἡ περὶ Παρισίων ἢ Ἐκείνων;

Ὑπὸ τὴν αἰγίδα προσφιλοῦς καὶ σεβαστοῦ Βασιλέως, ἕνας ἄνθρωπος κατευθύνει τὴν ζωὴν καὶ τὰς τύχας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ὁ Ι. Μεταξᾶς. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἀνήκει εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ προκαλέσουν τὸν φθόνον, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἐπικριτάς. Εἰς τὴν χώραν του, ὅλοι θὰ σᾶς εἴπουν, εἶνε ἐθνικός εὐεργέτης, ἀνὴρ ἐργατικός, δικαίος, εὐθύς, ἀποφασιστικός, θετικός».